

ЦК КПБУ ПРО РОЗКОЛ КОМПАРТІЇ ЗАХІДНОЇ УКРАЇНИ.

1. Центральний Комітет Комуністичної Партії (більшовиків) України з обуренням констатує факт зради групи Василькова-Туринського, які організували розкол у Комуністичній Партії Західної України на користь фашистської диктатури Пінсудського, Пленум ЦК КП(б)У ганить переробитию клясою всього світу зрадників і ренегатів комунізму. Пленум ЦК КП(б)У вітає лінію й постанови Комінтерну в справі КПЗУ, цілком приєднується до них і ухвалює постанову Політбюро ЦК КП(б)У, а також цілком приєднується до лінії ЦК компартії Польщі в його керівній роботі що до КПЗУ й до його постанов про боротьбу з розколомниками.

2. Пленум ЦК КП(б)У, відзначає, що в обставинах, коли наступає польський фашизм і коли на його бік переходить українська буржуазія й верхівка дрібно буржуазії й куркулів, більшість старої провідної групи ЦК КПЗУ опинилася в полоні в українській буржуазії й куркульському натиску, і в нових обставинах реставрувала своє націоналістичне минуле, а це привело коліщину керівну верхівку ЦК КПЗУ через націоналістичний ухвал до цілковитого ренегатства й зради. Ця група остаточно стала чужою їй бік барикади пролетарської боротьби, поруч з партією буржуазії й куркулів — УНДО — українським фашизмом. Абсолютно ж більшість у КПЗУ залишилася та твердих позиціях Комінтерну, які партія обороняла раніш, і провадити уперту боротьбу зі зрадниками.

3. Це стверджує правдивість Комінтернового проводу КПЗУ і спростовує будь-яку спробу перенести на всю компартію Західної України та на діяльність партії в майбутньому правдиву оцінку груп розкольників, яку пленум Виконкому Комінтерну в своїй резолюції характеризує як "групу", що відколюлася й провадирі якій тимчасово перейшли були до табору пролетаріату з табору контр-револ. буржуазної демократії.

4. Це стверджує, що компартія Західної України має відповісти пролетарській корній й відповідно пролетарське ядро, що поведе КПЗУ на широкий шлях дальшої остаточної більшовізації.

3. Зрада Василькова-Туринського почала виявлятися ще 1926 року, спочатку в ухилах в окремих справах. Поглиблення цих ухиляв призвело до розколу, на основі "ворожого до Комінтерну позиції. Це виявляється в тому, що:

а) Розкольників перейшли на бік куркулів і поміщиків у земельному питанні, ухваливши замість революційного гасла "конфіскація всіх земель і передача землі селянству без викупу", нове куркульське гасло: "земля селянам з викупом за ціну встановлену від селянства".

б) Вони фактично підтримували націоналістичні течії дрібно буржуазії й бльшовізації з дрібно-буржуазною демократією.

в) Замінили ленінську лінію в національному питанні на "шумськізм", що справді є відбиток українського фашизму.

г) Об'єдналися з усією фашистською буржуазією в поході проти національної політики Весесоюзної Комуністичної Партії (більшовиків) і Комуністичної Партії (більшовиків) України.

д) Розбили єдиний революційний фронт робітників і селян і внесли розкол у робітничо-селянську організацію.

е) Несли розкол в КПЗУ, що є зрада комуністичного руху Західної України й усієї Польщі, а також останній відхід на той бік барикади, при апруженні міжнародній ситуації, коли готують свещений похід проти С.Р.С.Р., коли намагаються організувати сили

світового фашизму проти революцій.

4. В обставинах відносної стабілізації капіталізму, коли саме перед КПЗУ мало стояти основне завдання — об'єднання й консолідація пролетаріату Західної України всіх національностей під комуністичним керівництвом, організація робітничих кадрів, що мають сприяти селянський рух у пролетарське рчище, — стара більшість ЦК КПЗУ виявила в керівництві селянським рухом ухвал і пішла в хвості за куркульськими політиками.

Сельроб, що об'єднував усі селянські дрібно-буржуазні групи колишніх "сельсоюзників" і колишніх "воленародців", мусів би стати політичною організацією, що мобілізувала б і викувала б сили революційного селянства в боротьбі проти поміщиків і капіталістів. Але таку революційну роботу Сельробу, серед певної частини якого були чималі дрібно-буржуазні вагання, можна було б забезпечити тільки під твердим ленінським керівництвом Сельробом з боку компартії Західної України.

А тимчасом у справах Сельробу, не вважаючи на постанову Виконкому Комінтерну, директиви ЦК компартії Польщі й пропозиції ЦК КП(б)У, замість ліній, введеної до того, щоб об'єднати в одну організацію частини Сельробу, що розколювалися, більшість ЦК КПЗУ виявила провокацію й розкол. Провина за розкол Сельробу падає на більшість ЦК КПЗУ, бо коли так звані "воленародці" визнали свої помилки в національному питанні й згодилися на об'єднання, то більшість ЦК КПЗУ зірвала це. Разом з тим група Василькова-Туринського, хоч вона й стояла на чолі керівництва ЦК КПЗУ, не тільки не критикувала, а безперечно підтримувала колишніх "сельсоюзників", які прийшли до Сельробу з українськими націоналістичними поглядами. Замість цього вони, скерувавши вогонь проти так званого "москофільства", під виглядом поборювання старого монархічного москофільства, виступають проти оборони соціалістичної столиці світової революції — Москви. Це була ширма для того, щоб провадити наступ проти соціалістичної роботи КП(б)У на Україні, поглиблюючи своє ренегатство.

5. Верхівка керівництва компартії Західної України, остаточно збочуючи з правильної лінії в розв'язанні соціального й національного питання, пристає на дрібні маневрові постановки Пінсудського в земельному й національному питанні. Ця колишня верхівка ЦК КПЗУ відмовлялася від ліній Комінтерну, розв'язуючи вище зазначені питання не революційним шляхом, а ставши фактично на позиції угодовства. Як українські націоналістичні буржуазія й дрібно-буржуазні партії за громадянської війни на Україні, прикриваючися соціалістичними гаслами, боролася з революційним пролетаріатом, потрапили в лещата світового імперіалізму та стали зрадниками справи звільнення українського трудового народу, — так само й розкольників КПЗУ, виступаючи проти єдиного революційного фронту Західної України, проти КПЗУ, компартії Польщі й проти Комінтерну, опинилася в лещатах польського фашизму й стали зрадниками справи звільнення трудящих Західної України з-під ярма польського фашизму. Звідси випливає, що основним заходом, щоб повернути керівництво КПЗУ, була національна політика КП(б)У й ставлення керівництва КПЗУ до СРСР і УСРР, як до фортеці світової пролетарської революції.

6. Так само, як українських націоналістів в УСРР підтримувала націоналістична буржуазія Західної України, так і націоналістичні ухвали в рядах КП(б)У натрапили спочатку на замасковану, а потім на до-свідку підтримку більшо-сти ЦК КПЗУ на-весні 1927 року на VII конференції. Дарма, що засуджений у рядах КПЗУ український націоналістичний ухвал був цілком до-бле скартеризований й до-кладний доповіді представника Комінтерну тов. Миколоса, а додані до його доповіді доку-менти цілком ствердили прав-дивість лінії КП(б)У в справі рішучого засудження цього на-ціоналістичного ухвалу, — блі-жність ЦК компартії Західної України підтримала націоналістичні ухвали Шумського. Визнавши далі формальною свої помилки в національному питанні, більшість ЦК КПЗУ вела, власне, подвійну гру: з одного боку, перед Комінтер-ном і КПЗУ, прикриваючись "правильністю, постановою" й вимагаючи повного довіря до себе, а з другого боку, і дали поглиблювала свої помилки, готуючи розкол КПЗУ.

7. Виходить, що нема що писати, але воно так не є, що писати, і то ба-гато. В Укр. Р.б. Домі культурно-освітній праця але повиним ходом, аж кинуть. Мало що не кожної суботи — гарні представлення, а концерти, концерт-мітинги, концерт-свята, то та-ки козачеської невіді відбуваються. Оже вжити хоч би з цього боку, то є що час від часу полати до преси, не говоримо вже про інші події, які тут відбуваються.

Хоч і не є робор, але постанови ко-нечено мало написати, бо в мину-лому місці було багато робітничих свят і було-б гіршим не полати до ві-дслувим обіцянкам буржуазно-го уряду.

Оже одна думка, одне ба-жання, одна воля може бути в українського народу, після цих 5 років "подарунку", що його зробила Ліга Націй, — це вибитися з лаб польської дер-жавности, повалити імперіалістичний лад та соціальне при-гноблення й домагтися робіт-ничо-селянської влади та соці-алістичного устрою. Прірів, що її своєю національною по-літикою виріив польський уряд, не заспати ніякою "подіти-кою" Ліги Націй.

АКАДЕМИК О. КОРЧАК-ЧЕРНІВЦЬКИЙ.

УКР. ВЧЕНІ З ПРИВОДУ ПЯТИРІЧЧЯ ПОНЕВОЛЕННЯ ГАЛИЧИН.

АКАДЕМИК О. КОРЧАК-ЧЕРНІВЦЬКИЙ.

Відаючи Галичину Польщі, Ліга Націй, звичайно, мала на думи "захистити" її від більшовиків, а Польщу підбити охотіше виконувати перед Лі-гою роллю сторожа та охорони інтересів переможців-ім-періалістів. З другого боку керівникам Ліги, тоб-то Анг-лії й Франції цікаво було ви-зяти до своїх рук вазис природ-них багатв Зах. України: наф-ти то-що. Звичайно, Ліга Лі-га Націй, ні польський уряд не вірили в свої облудні сло-ва про захист світової та "наці-ональної культури" від "дикун-ських нападів" зі Сходу.

Минули 5 років довели на-очно, що Лізі Націй цілком було байдуже, як відіється панування Польщі в Зах. Укра-їні на національно-культурній українській справі, а Польща й спочатку змовилася з керівни-ками Ліги, що їй дається віль-ну руку провадити власну дер-жавну політику в Зах. Україні. Яка це була політика та в якій мірі Польща зберігала За-хідну Україну, усі тепер до-бле бачать.

Як Польща ставиться до у-країнської культурної справи, видно з того, що вона не тільки не дозволила державного українського університету у Львові, а придушила й той "вільний", що його слідувала на свої приватні колійки влаштувати українська су-спільність. У Зах. Україні зни-щено всякий національно-куль-турний рух, починаючи з ниж-чої школи та кінчаючи тими зародками вищої, що утвори-лися за часів ще австрійської конституції.

Оже для нас зрозуміло, чо-му така політика польського

уряду справедливо викликає о-гиду навіть серед дрібнобур-жуазних кіл української інтелі-генції. Польща знов одурла найвиш українців, що виріли услувим обіцянкам буржуаз-но-го уряду.

Оже одна думка, одне ба-жання, одна воля може бути в українського народу, після цих 5 років "подарунку", що його зробила Ліга Націй, — це вибитися з лаб польської дер-жавности, повалити імперіалістичний лад та соціальне при-гноблення й домагтися робіт-ничо-селянської влади та соці-алістичного устрою. Прірів, що її своєю національною по-літикою виріив польський уряд, не заспати ніякою "подіти-кою" Ліги Націй.

АКАДЕМИК А. КРИМСЬКИЙ.

Подія 14. березня 1923 ро-ку, акт, що його складено в цей день, є настільки ганебний, що навіть Ліга Націй на ньо-го зваждалася була не зразу. Що-до змісту цього акту, м-бу-ть ні в кого двох думок бу-ти не може.

Але ми знаємо, що раніше ці лізіше політична Немези-да нещадно мститься на винув-атцях, і справа Західної У-країни ще багато завдасть кло-поту так самій Польщі, як і всім тим, хто тую справу "о-святить". Ми віримо, що че-кати той Немезиди довго не доведеться.

ПРОФЕСОР О. ГЕРМАЙЗЕ.

Завданням наукових робіт-ників Західної України нині має бути як найтісніше куль-турне єднання з центрами у-країнської культури, спільна творчість з радянськими укр-аїнськими культурними робіт-никами.

ПІД П'ЯТЮ РУМУНСЬКИХ БОЯР.

АРЕШТУВАННЯ ЗА РОЗДА-ЧУ ДОПОМОГИ ЖЕРТВАМ ПОВЕНІ.

Мимо цього, що сигуранці вже застановили переслідуван-ня акції допомоги жертвам по-вені, яку зложили канадійські робітники через Український Робітничий Допомоговий Ко-мітет Жервам Повені на Буко-вині, то все таки арешту-вання відбувається дальше вже зі сторони жандармерії. На до-рому, що тут нема за-робітків, то наші Гуцули ідуть до Румунії на роботу. Ідуть цілими транспортами, а там використовують їх в неможли-вий спосіб і заводять новітнє рабство. Проти цього, очевид-ного грабунку біди Гуцули безси-ли, бо теперішні порядки не охороняють праця й робіт-ника. Видіючи свою безсилість, Гуцули хотять утікати, та їх слугаті контрафакта, а до то-го не мають гроша й тому ви-дані є на ласку й несласку гра-біжничьких власників фірм — і поволі загинують.

ЗАПЛАТА ЗА ПРИЛУЧЕННЯ БЕСАРАБІЙ ДО РУМУНІЙ.

Румунська влада платить своїм "патріотам", бущим по-слам бесарабської країнової ра-ди, які рішили прилучення Бе-сарабії до Румунії. Вона ста-рається кожного з тих посів наділати землею по 50 гектарів і то без жадної заплави. Цю землю за стараннями міністра Інкултуса, що стояв тоді на чолі бесарабської країнової ра-ди, маєєть ще цей весни пере-дати "патріотам".

За це за селян румунський уряд ані не писне, хоча знає, що вони не мають з чого ви-жити, а ще й накладає тяжкі податки й данини.

НЕДОЛЯ ГУЦУЛІВ.

Черновецька "Боротьба" по-дає такий допис про положен-ня Гуцулів:

"Наші Гуцули — це робітни-ки ліса. Цього року вони дуже бідують, бо до загальної робітничої біди долучилася ще біда від нещастя-повені. Ця біда заставляє їх наймити-ся за будь яку заробітну план-ю. А тому, що тут нема за-робітків, то наші Гуцули ідуть до Румунії на роботу. Ідуть цілими транспортами, а там використовують їх в неможли-вий спосіб і заводять новітнє рабство. Проти цього, очевид-ного грабунку біди Гуцули безси-ли, бо теперішні порядки не охороняють праця й робіт-ника. Видіючи свою безсилість, Гуцули хотять утікати, та їх слугаті контрафакта, а до то-го не мають гроша й тому ви-дані є на ласку й несласку гра-біжничьких власників фірм — і поволі загинують."

НАСИЛЬСТВА СИГУРАНЦІЙ.

Соціал-демократична партія Румунії зарядила вислати пре-зидентів міністрів масові пети-ції з підписами працюючих в справі увільнення Бужора з дорфтанської в'язниці. Таких кільканайцять петицій дістала й буюківська організація соці-ал-демократична партія в Чернівцях до збирання підпи-сів. Але черновецька сигуран-ца, довідавшись десь про це, вперд арештувала робітника з такою петицією, а відтак за-

PROVINCIAL LIBRARY MANITOBA

ГОЛОСИ НАШИХ ЧИТАЧІВ.

СВЯТОЧНІ КОНЦЕРТИ.

Едмонтон, Алта.

В місті Едмонтоні жин кілька десят-ків тисяч людей. Є тут поваліе чис-ло й Українців. Є й організації: ро-бітничі, "патріотичні", релігійні і т. ин. Оже, коли є людя, є рікні органі-зації, то мусить тут шось і робитися, але, на жал, мало долі можна побачи-ти доліме на сторінках робітничо-фармерської преси про діяльність хоч би робітничих організацій.

Виходить, що нема що писати, але воно так не є, що писати, і то ба-гато. В Укр. Р.б. Домі культурно-освітній праця але повиним ходом, аж кинуть. Мало що не кожної суботи — гарні представлення, а концерти, концерт-мітинги, концерт-свята, то та-ки козачеської невіді відбуваються. Оже вжити хоч би з цього боку, то є що час від часу полати до преси, не говоримо вже про інші події, які тут відбуваються.

Хоч і не є робор, але постанови ко-нечено мало написати, бо в мину-лому місці було багато робітничих свят і було-б гіршим не полати до ві-дслувим обіцянкам буржуазно-го уряду.

Оже одна думка, одне ба-жання, одна воля може бути в українського народу, після цих 5 років "подарунку", що його зробила Ліга Націй, — це вибитися з лаб польської дер-жавности, повалити імперіалістичний лад та соціальне при-гноблення й домагтися робіт-ничо-селянської влади та соці-алістичного устрою. Прірів, що її своєю національною по-літикою виріив польський уряд, не заспати ніякою "подіти-кою" Ліги Націй.

Оже одна думка, одне ба-жання, одна воля може бути в українського народу, після цих 5 років "подарунку", що його зробила Ліга Націй, — це вибитися з лаб польської дер-жавности, повалити імперіалістичний лад та соціальне при-гноблення й домагтися робіт-ничо-селянської влади та соці-алістичного устрою. Прірів, що її своєю національною по-літикою виріив польський уряд, не заспати ніякою "подіти-кою" Ліги Націй.

Хоч і не є робор, але постанови ко-нечено мало написати, бо в мину-лому місці було багато робітничих свят і було-б гіршим не полати до ві-дслувим обіцянкам буржуазно-го уряду.

Оже одна думка, одне ба-жання, одна воля може бути в українського народу, після цих 5 років "подарунку", що його зробила Ліга Націй, — це вибитися з лаб польської дер-жавности, повалити імперіалістичний лад та соціальне при-гноблення й домагтися робіт-ничо-селянської влади та соці-алістичного устрою. Прірів, що її своєю національною по-літикою виріив польський уряд, не заспати ніякою "подіти-кою" Ліги Націй.

Оже одна думка, одне ба-жання, одна воля може бути в українського народу, після цих 5 років "подарунку", що його зробила Ліга Націй, — це вибитися з лаб польської дер-жавности, повалити імперіалістичний лад та соціальне при-гноблення й домагтися робіт-ничо-селянської влади та соці-алістичного устрою. Прірів, що її своєю національною по-літикою виріив польський уряд, не заспати ніякою "подіти-кою" Ліги Націй.

Оже одна думка, одне ба-жання, одна воля може бути в українського народу, після цих 5 років "подарунку", що його зробила Ліга Націй, — це вибитися з лаб польської дер-жавности, повалити імперіалістичний лад та соціальне при-гноблення й домагтися робіт-ничо-селянської влади та соці-алістичного устрою. Прірів, що її своєю національною по-літикою виріив польський уряд, не заспати ніякою "подіти-кою" Ліги Націй.

Оже одна думка, одне ба-жання, одна воля може бути в українського народу, після цих 5 років "подарунку", що його зробила Ліга Націй, — це вибитися з лаб польської дер-жавности, повалити імперіалістичний лад та соціальне при-гноблення й домагтися робіт-ничо-селянської влади та соці-алістичного устрою. Прірів, що її своєю національною по-літикою виріив польський уряд, не заспати ніякою "подіти-кою" Ліги Націй.

Оже одна думка, одне ба-жання, одна воля може бути в українського народу, після цих 5 років "подарунку", що його зробила Ліга Націй, — це вибитися з лаб польської дер-жавности, повалити імперіалістичний лад та соціальне при-гноблення й домагтися робіт-ничо-селянської влади та соці-алістичного устрою. Прірів, що її своєю національною по-літикою виріив польський уряд, не заспати ніякою "подіти-кою" Ліги Націй.

Оже одна думка, одне ба-жання, одна воля може бути в українського народу, після цих 5 років "подарунку", що його зробила Ліга Націй, — це вибитися з лаб польської дер-жавности, повалити імперіалістичний лад та соціальне при-гноблення й домагтися робіт-ничо-селянської влади та соці-алістичного устрою. Прірів, що її своєю національною по-літикою виріив польський уряд, не заспати ніякою "подіти-кою" Ліги Націй.

Оже одна думка, одне ба-жання, одна воля може бути в українського народу, після цих 5 років "подарунку", що його зробила Ліга Націй, — це вибитися з лаб польської дер-жавности, повалити імперіалістичний лад та соціальне при-гноблення й домагтися робіт-ничо-селянської влади та соці-алістичного устрою. Прірів, що її своєю національною по-літикою виріив польський уряд, не заспати ніякою "подіти-кою" Ліги Націй.

Оже одна думка, одне ба-жання, одна воля може бути в українського народу, після цих 5 років "подарунку", що його зробила Ліга Націй, — це вибитися з лаб польської дер-жавности, повалити імперіалістичний лад та соціальне при-гноблення й домагтися робіт-ничо-селянської влади та соці-алістичного устрою. Прірів, що її своєю національною по-літикою виріив польський уряд, не заспати ніякою "подіти-кою" Ліги Націй.

Оже одна думка, одне ба-жання, одна воля може бути в українського народу, після цих 5 років "подарунку", що його зробила Ліга Націй, — це вибитися з лаб польської дер-жавности, повалити імперіалістичний лад та соціальне при-гноблення й домагтися робіт-ничо-селянської влади та соці-алістичного устрою. Прірів, що її своєю національною по-літикою виріив польський уряд, не заспати ніякою "подіти-кою" Ліги Націй.

Оже одна думка, одне ба-жання, одна воля може бути в українського народу, після цих 5 років "подарунку", що його зробила Ліга Націй, — це вибитися з лаб польської дер-жавности, повалити імперіалістичний лад та соціальне при-гноблення й домагтися робіт-ничо-селянської влади та соці-алістичного устрою. Прірів, що її своєю національною по-літикою виріив польський уряд, не заспати ніякою "подіти-кою" Ліги Націй.

Оже одна думка, одне ба-жання, одна воля може бути в українського народу, після цих 5 років "подарунку", що його зробила Ліга Націй, — це вибитися з лаб польської дер-жавности, повалити імперіалістичний лад та соціальне при-гноблення й домагтися робіт-ничо-селянської влади та соці-алістичного устрою. Прірів, що її своєю національною по-літикою виріив польський уряд, не заспати ніякою "подіти-кою" Ліги Націй.

Оже одна думка, одне ба-жання, одна воля може бути в українського народу, після цих 5 років "подарунку", що його зробила Ліга Націй, — це вибитися з лаб польської дер-жавности, повалити імперіалістичний лад та соціальне при-гноблення й домагтися робіт-ничо-селянської влади та соці-алістичного устрою. Прірів, що її своєю національною по-літикою виріив польський уряд, не заспати ніякою "подіти-кою" Ліги Націй.

Оже одна думка, одне ба-жання, одна воля може бути в українського народу, після цих 5 років "подарунку", що його зробила Ліга Націй, — це вибитися з лаб польської дер-жавности, повалити імперіалістичний лад та соціальне при-гноблення й домагтися робіт-ничо-селянської влади та соці-алістичного устрою. Прірів, що її своєю національною по-літикою виріив польський уряд, не заспати ніякою "подіти-кою" Ліги Націй.

Оже одна думка, одне ба-жання, одна воля може бути в українського народу, після цих 5 років "подарунку", що його зробила Ліга Націй, — це вибитися з лаб польської дер-жавности, повалити імперіалістичний лад та соціальне при-гноблення й домагтися робіт-ничо-селянської влади та соці-алістичного устрою. Прірів, що її своєю національною по-літикою виріив польський уряд, не заспати ніякою "подіти-кою" Ліги Націй.

Оже одна думка, одне ба-жання, одна воля може бути в українського народу, після цих 5 років "подарунку", що його зробила Ліга Націй, — це вибитися з лаб польської дер-жавности, повалити імперіалістичний лад та соціальне при-гноблення й домагтися робіт-ничо-селянської влади та соці-алістичного устрою. Прірів, що її своєю національною по-літикою виріив польський уряд, не заспати ніякою "подіти-кою" Ліги Націй.

Оже одна думка, одне ба-жання, одна воля може бути в українського народу, після цих 5 років "подарунку", що його зробила Ліга Націй, — це вибитися з лаб польської дер-жавности, повалити імперіалістичний лад та соціальне при-гноблення й домагтися робіт-ничо-селянської влади та соці-алістичного устрою. Прірів, що її своєю національною по-літикою виріив польський уряд, не заспати ніякою "подіти-кою" Ліги Націй.

Оже одна думка, одне ба-жання, одна воля може бути в українського народу, після цих 5 років "подарунку", що його зробила Ліга Націй, — це вибитися з лаб польської дер-жавности, повалити імперіалістичний лад та соціальне при-гноблення й домагтися робіт-ничо-селянської влади та соці-алістичного устрою. Прірів, що її своєю національною по-літикою виріив польський уряд, не заспати ніякою "подіти-кою" Ліги Націй.

Оже одна думка, одне ба-жання, одна воля може бути в українського народу, після цих 5 років "подарунку", що його зробила Ліга Націй, — це вибитися з лаб польської дер-жавности, повалити імперіалістичний лад та соціальне при-гноблення й домагтися робіт-ничо-селянської влади та соці-алістичного устрою. Прірів, що її своєю національною по-літикою виріив польський уряд, не заспати ніякою "подіти-кою" Ліги Націй.

Оже одна думка, одне ба-жання, одна воля може бути в українського народу, після цих 5 років "подарунку", що його зробила Ліга Націй, — це вибитися з лаб польської дер-жавности, повалити імперіалістичний лад та соціальне при-гноблення й домагтися робіт-ничо-селянської влади та соці-алістичного устрою. Прірів, що її своєю національною по-літикою виріив польський уряд, не заспати ніякою "подіти-кою" Ліги Націй.

Оже одна думка, одне ба-жання, одна воля може бути в українського народу, після цих 5 років "подарунку", що його зробила Ліга Націй, — це вибитися з лаб польської дер-жавности, повалити імперіалістичний лад та соціальне при-гноблення й домагтися робіт-ничо-селянської влади та соці-алістичного устрою. Прірів, що її своєю національною по-літикою виріив польський уряд, не заспати ніякою "подіти-кою" Ліги Націй.

Оже одна думка, одне ба-жання, одна воля може бути в українського народу, після цих 5 років "подарунку", що його зробила Ліга Націй, — це вибитися з лаб польської дер-жавности, повалити імперіалістичний лад та соціальне при-гноблення й домагтися робіт-ничо-селянської влади та соці-алістичного устрою. Прірів, що її своєю національною по-літикою виріив польський уряд, не заспати ніякою "подіти-кою" Ліги Націй.

Оже одна думка, одне ба-жання, одна воля може бути в українського народу, після цих 5 років "подарунку", що його зробила Ліга Націй, — це вибитися з лаб польської дер-жавности, повалити імперіалістичний лад та соціальне при-гноблення й домагтися робіт-ничо-селянської влади та соці-алістичного устрою. Прірів, що її своєю національною по-літикою виріив польський уряд, не заспати ніякою "подіти-кою" Ліги Націй.

Оже одна думка, одне ба-жання, одна воля може бути в українського народу, після цих 5 років "подарунку", що його зробила Ліга Націй, — це вибитися з лаб польської дер-жавности, повалити імперіалістичний лад та соціальне при-гноблення й домагтися робіт-ничо-селянської влади та соці-алістичного устрою. Прірів, що її своєю національною по-літикою виріив польський уряд, не заспати ніякою "подіти-кою" Ліги Націй.

Оже одна думка, одне ба-жання, одна воля може бути в українського народу, після цих 5 років "подарунку", що його зробила Ліга Націй, — це вибитися з лаб польської дер-жавности, повалити імперіалістичний лад та соціальне при-гноблення й домагтися робіт-ничо-селянської влади та соці-алістичного устрою. Прірів, що її своєю національною по-літикою виріив польський уряд, не заспати ніякою "подіти-кою" Ліги Націй.

Оже одна думка, одне ба-жання, одна воля може бути в українського народу, після цих 5 років "подарунку", що його зробила Ліга Націй, — це вибитися з лаб польської дер-жавности, повалити імперіалістичний лад та соціальне при-гноблення й домагтися робіт-ничо-селянської влади та соці-алістичного устрою. Прірів, що її своєю національною по-літикою виріив польський уряд, не заспати ніякою "подіти-кою" Ліги Націй.